

Sorte huller

Bukkejagten står for døren. Er der den mindste tvivl om, hvorvidt dit skud var direkte dræbende, så rekvirer en schweisshundefører.

Har du skudt til et stykke klovbærende vildt, og du ikke finder det umiddelbart forendt på din egen jagtgrund, skal du ringe til en legitimeret schweishundefører for at få dyret eftersøgt på kvalificeret vis. Men ikke alle gør det ...

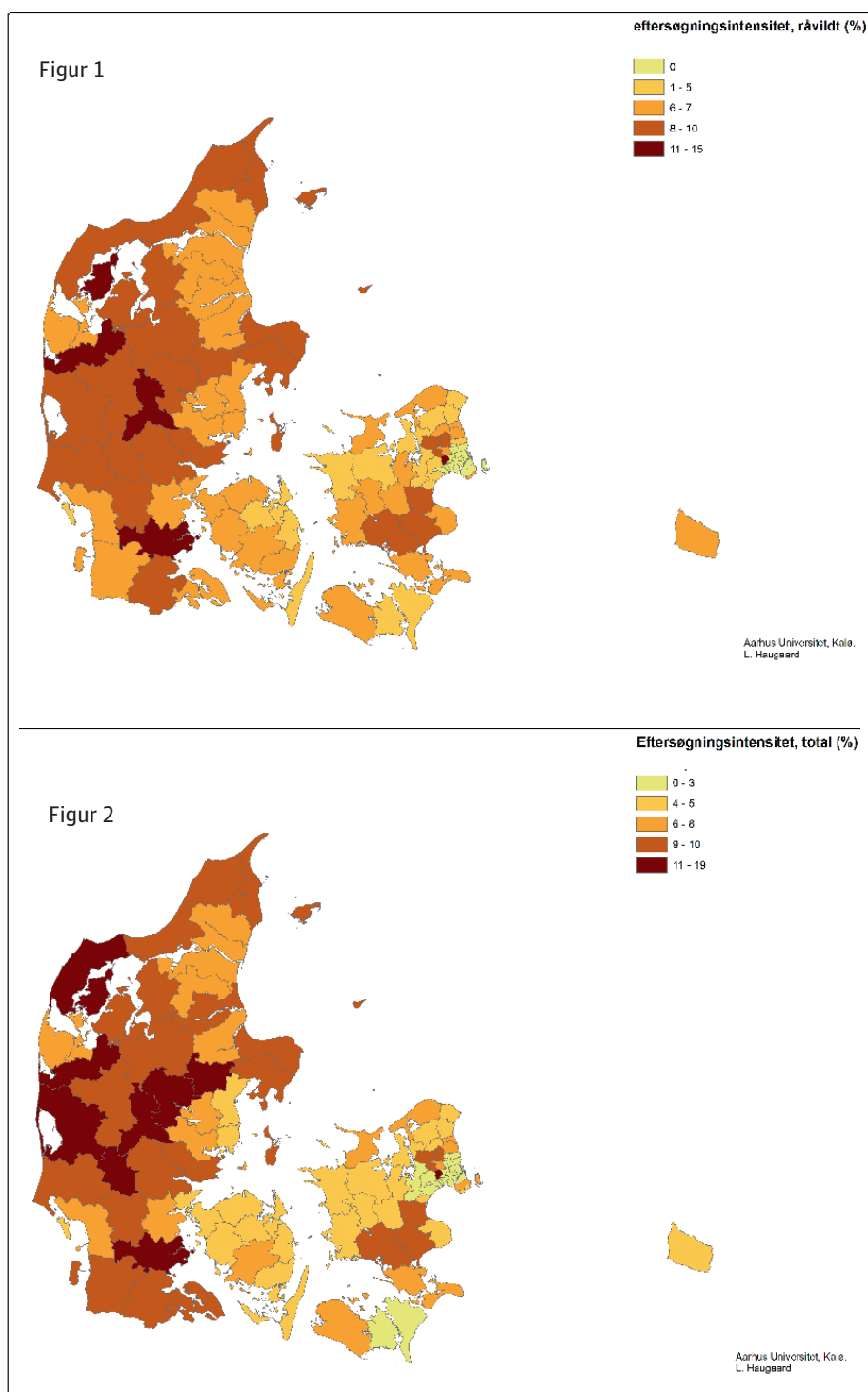
Tekst og illustrationer: Mads Flinterup, Danmarks Jægerforbund

DET INDBYRDES FORHOLD mellem

schweissregistrets jagteftersøgninger og vildtudbyttet kaldes eftersøgningsintensiteten. Jo flere eftersøgninger i forhold til nedlagt vildt, jo højere eftersøgningsintensitet. Hvor stor en andel af vildtudbyttet, som bør eftersøges, kan diskuteres. Hvis alle skud sad direkte i hjerte/lungeregionen, ville der ikke være mange eftersøgninger, da en skudplacering her vil betyde, at dyret oftest ligger forendt på flugtstrækninger under 100 meter. Samtidig vil pulsåreblødning bevirke, at sporet i mange tilfælde er nemt at følge med øjnene alene. Men ikke alle skud er direkte dræbende; nogle sidder i mave-/tarmregionen, andre brækker løb, og andre går helt forbi. Derfor afspejler eftersøgningsintensiteten i nogen grad, hvor godt jægerne skyder. På den anden side er det overordentligt svært at argumentere for, at der er markante forskelle i jægerne skydefærdigheder på kommunalt plan: Selvom jeg skyder dårligere end dig, betyder det jo ikke, at alle jægere omkring mig skyder dårligt! Det betyder, at eftersøgningsintensiteten langt overvejende afspejler, i hvor høj grad jægerne rekvirerer schweishundeførerne.

De lokale forskelle

Figur 1 viser eftersøgningsintensiteten for råvildt på kommuneniveau for jagtsæsonen 2012/13. Jo mørkere farve, desto flere eftersøgninger pr. nedlagt stykke råvildt. Listen toppes af Morsø (15%), Ikast-Brande (14%) og Holstebro (12%) kommuner. Ses der bort fra en række storkøbenhavnske kommuner, hvor der ikke forekommer jagteftersøgninger på råvildt, er der 15 kommuner, hvor der eftersøges mindre end fem rådyr for hver 100

Jægernes faldgruber:

Bagatelliserer hændelsen

Jeg forstår godt den psykologiske mekanisme i, at man forsøger at overbevise sig selv om, at dyret ikke blev ramt, for så er der jo ikke sket nogen skade. Men helt ærligt, gjorde du ikke alt, hvad der stod i din magt for at levere et dræbende skud? Så tag ansvar, og rekvirer en hundefører til at få bragt klarhed over situationen.

Forsøger selv at finde dyret

Jeg kender bedre end de fleste den glæde, der findes ved at løse en svær eftersøgning. Derfor ved jeg godt, hvad der driver dig til at forsøge at finde dyret selv. Faktum er bare, at du risikerer at gøre langt mere skade end gavn, hvis du ikke lykkes med din eftersøgning. Den eneste reelle motivationsfaktor er at komme ud og arbejde med sin hund – med andre ord er den „løn“, man som hundefører får for at stå til rådighed som legitimeret hundefører, at jægerne vælger at tilkalde en, når der er behov for en eftersøgning. Når du så med vold og magt selv forsøger at finde dyret, fratager du hundeføreren den tilfredsstillelse, der ligger i at finde dyret.

Mangler tålmodighed

Det er forståeligt nok, at du som jæger ønsker eftersøgningen overstået så hurtigt som muligt, herved er skaden jo gjort god igen. Men utålmodighed i forhold til schweissarbejde er ofte af det onde. For det første er der en række eftersøgningstekniske forhold, som gør, at det ofte er en fordel at lade dyret sidde et stykke tid. For det andet er det helt urimeligt at forvente, at en hundefører kan smide alt, han har i hænderne, med fem minutters varsel. Så rekvirer hundeføreren, så snart du har erkendt behovet for eftersøgning og stol på, at hundeføreren vurderer af, hvornår eftersøgningen skal iværksættes, er den rigtige.

Der er en tydelig tendens til, at kronvildtjægere er bedst til at rekvirere en schweisshund – også når det gælder råvildt.

► nedlagt! Samtlige disse kommuner er beliggende på øerne. Helt i bund ligger Guldborgsund Kommune med en eftersøgningsintensitet på 2%. Andre kommuner med stort råvildtudbytte og lav eftersøgningsintensitet er eksempelvis Kalundborg, Holbæk og Langeland.

Hvorfor disse store forskelle?

Jeg har ikke nogen endegyldig forklaring på, hvorfor jyske jægere er bedre til at bede schweisshundeførerne om hjælp til eftersøgning, end tilfældet helt åbenlyst er på øerne. En del af det skyldes måske tradition? Ses der på figur 2, som viser eftersøgningsintensiteten for alt klovbærende vildt, er der en vis sammenhæng mellem udbyttet af kronvildt og eftersøgningsintensiteten helt overordnet. Noget peger derfor på, at kronvildtjægere ikke kun er gode til at bede schweisshundeførere om hjælp til eftersøgning af kronvildt, men rent faktisk beder mere om hjælp helt overordnet. Det kan givetvis tilskrives en effekt af, at hvis først jægerne tidligere har haft erfaring med at benytte schweisshund, så bliver det en god vane. Udfordringen er således at overkomme den første gang. Første gang er den sværeste, når en schweisshundefører skal rekvireres. Hvem er han, hvorfra kommer han, og hvordan foregår det, når han kommer etc.?

Få fat i en schweisshund!

Jeg tror, de fleste af os har vanskeligt ved at bede en vildtfremmed om hjælp end en bekendt. Det er såmænd forståeligt nok. Men der er forhåbentlig ingen, som vægrer sig mod at ringe 112, hvis der er sket en ulykke!

Nuvel, der er en sammenhæng mellem, hvor tæt hundeførerne bor, og hvor meget de bliver rekvireret. Der er også en tendens til, at jo længere væk hundeføreren bor fra området, hvor der skal eftersøges, desto mindre bliver han brugt.

Det er en smule tankevækkende, for en jæger, som går på jagt 30 km fra den nærmeste schweisshundefører, skyder vel næppe epokegørende bedre end den, som jager fem km fra hundeføreren bopæl?

For mig at se er der her en tydelig effekt af, at jo længere væk fra hundeføreren skal rekvireres, desto lettere slår man episoden hen som, „at det alligevel ikke er ulejligheden værd“. Men en eftersøgning er aldrig til ulejlighed. For den enkelte hundefører måske nok, men for det samlede register, nej! Derfor har vi også et ønske om at få flere hundeførere i schweissregistret, særligt i de områder, hvor der i forvejen er færrest hundeførere. mf@jaegerne.dk